

BÊN CẠNH NGƯỜI CÙNG KHỔ

Tôi sinh ra trong gia đình Công Giáo thật hạnh phúc. Năm 20 tuổi, tôi gặp được người tôi yêu và chúng tôi lấy nhau. Từ đôi uyên ương hạnh phúc, chúng tôi cho ra chào đời ba đứa con duyên-dáng mỹ-miêu. Trong vòng 20 năm trời, chúng tôi sống trong hạnh phúc tràn trề. Chồng tôi là nhân viên ngân hàng chính-ngạch thâm-niên. Chúng tôi là đôi vợ chồng lý tưởng, khiến ai nhìn vào cũng trầm trồ khen ngợi và mơ ước ..

Nhưng rồi một ngày, chồng tôi bỗng bỏ rơi bốn mẹ con tôi, ra đi theo tiếng gọi của con tim, lập tổ uyên ương với một phụ nữ trẻ đẹp hơn tôi. Cho đến lúc ấy, tôi có một căn nhà xinh xắn với một chiếc xe hơi sang trọng. Giờ đây, không còn gì cả!

Trong phút chốc, tôi thấy mình trơ trọi, trắng tay. Một mình bơ vơ với 3 đứa con còn nhỏ tuổi, trong căn nhà tồi tàn nhất ở vùng phụ cận Paris, thủ đô nước Pháp. Không việc làm, tôi rơi vào tình trạng thất nghiệp.

Tôi nhớ như in cái ngày tôi thất thểu trở về - sau một ngày lang thang đi tìm việc làm - vừa uể oải leo lên cái cầu thang bẩn thỉu tôi vừa nhủ thầm:

- Nhà người chỉ là kẻ tồi tàn, vô dụng, không nuôi nổi đàn con ba đứa đâu! Tốt hơn nên gieo mình xuống đất tự tử cho xong!

Nghĩ xong, bỗng chốc luồng sáng loé lên trong tâm trí:

- Không phải như vậy! Con nên quy tụ một "nhóm nhỏ" gồm mấy người đang sống hoàn cảnh giống như con. **Dưới cái nhìn của THIÊN CHÚA, cái nghèo nàn khốn khổ của các con sẽ trở thành tài sản vô giá!**

Tuân theo "tiếng nói bên trong", tôi tức khắc liên lạc với Cha Louis, vị Linh Mục Tuyên Úy Thanh-Lao-Công mà tôi có dịp quen biết sơ sơ trước đó. Ngài hỏi ngay:

- Nhưng bà tìm đâu ra người?

Tôi thưa:

- Xin Cha an tâm. Chỉ cần nhìn chung quanh là gặp ngay!

Tôi quy tụ một số người và "**nhóm nhỏ**" đầu tiên thành hình từ đó. Hồi ấy là năm 1981.

Tôi xin giới thiệu vắn tắt vài thành viên của "nhóm nhỏ" đầu tiên này.

Norbert và Suzanne, hai người nghiện rượu trong khu xóm của tôi. Norbert, mỗi sáng thức giấc nhìn vào gương và nói:

- Bạn ơi, sao mà bạn có cái đầu bồm xồm quá .. Nhưng với sự trợ giúp của Chúa, bạn sẽ sống qua một ngày mà không uống rượu!

Doudou là nạn nhân sống nơi thấp nhất, vì ông ta sống dưới hầm cầu Paris.

Còn **bà Flore** trải qua kinh nghiệm thất bại đắng cay: ba lần lấy chồng là ba lần thất bại ..

Đấy, thành viên "nhóm nhỏ" tiên khởi yêu quý của tôi là như thế.

Ban đầu, chúng tôi gặp nhau và chia sẻ kinh nghiệm cuộc sống. Rồi chúng tôi đọc Kinh Thánh. Sau đó, mỗi tháng chúng tôi gặp nhau một lần và chia sẻ Lời Chúa. Cha Tuyên Úy đề nghị cho chúng tôi mỗi ngày một đoạn Kinh Thánh. Rồi chúng tôi tham dự Thánh Lễ chung.

"Nhóm nhỏ" dần dần bành trướng. Có năm lên tới 40 người. Chúng tôi phải chia thành hai "nhóm nhỏ". Một dấu chỉ đầy hy vọng: 4 người trong nhóm xin lãnh nhận bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Thật cảm động!

Trong sinh hoạt các "nhóm nhỏ" có vui buồn lẫn lộn. Vui nhiều mà buồn cũng không thiếu. Tuy nhiên, chúng tôi không chán nản ngã lòng. Cái chết thảm thương của Đức Chúa GIÊSU KITÔ trên Thánh Giá không phải là thất bại đắng cay sao?

Từ đó, tôi hiểu rằng, trong cuộc sống, phải luôn luôn gắn liền hai thực trạng "chết và phục sinh", bởi vì, sự dữ luôn luôn là sự dữ. Hồi đầu, khi gặp nhau, chúng tôi tự chất vấn:

- Việc chồng tôi bỏ rơi tôi phải chăng là điều tốt? Vì nhờ thế mà tôi mới có kinh nghiệm quý báu của ngày nay?

Cha Tuyên Úy giải thích:

- THIÊN CHÚA có thể biến điều dữ thành điều lành, nhưng điều dữ vẫn luôn luôn là điều dữ!

Tôi từng giúp đỡ Bertrand, thanh niên nghiện ma túy và là tay côn-đồ hạng nặng. Khi đến sống nơi gia đình tôi, Bertrand thú nhận đã thử làm đủ mọi thứ, ngoại trừ hai tội giết người và mãi dâm.

Một năm sống nơi gia đình tôi, Bertrand dần dần thay đổi. Chàng đem Đức Chúa GIÊSU vào cuộc sống mình. Bertrand xin theo tôi đến nhà thờ vào mỗi Chúa Nhật. Nhiều người trông thấy, thắc mắc hỏi tôi:

- Liệu Bertrand có thoát ra khỏi bùn lầy không?

Tôi trả lời:

- Theo sức người thì không. Nhưng với sự trợ giúp của Chúa thì được! Bởi vì, "không gì mà THIÊN CHÚA không làm được!" (Luca 1,37).

Và đúng như thế. Bertrand cai được ma túy, bắt đầu cuộc sống mới và lập gia đình. Chỉ mình THIÊN CHÚA và Tình Yêu Ngài mới có thể cứu thoát con người, cho dầu con người có rơi xuống hố sâu tội lỗi như thế nào đi nữa!

(Chứng từ của bà Christiane phụ nữ Công Giáo Pháp).

("Annales d'Issoudun", Mars/1998, trang 28-29).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt